

Jövedelemadók és Járulékok Főosztály

Ikt. sz.: NGM/ 12.993 /2017.

TÁJÉKOZTATÓ

a helyi iparüzési adóbevallás állami adóhatóságon keresztül történő benyújtásával összefüggő egyes kérdésekről az első- és másodfokú adóhatóságok részére

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 42/D. §-a 2017. január 1-jétől lehetővé teszi az iparüzési adóalanyok számára, hogy az állandó jellegű adóévi iparüzési adóbevallási kötelezettségüket az állami adóhatóságon keresztül, az általános nyomtatványkitöltő (ÁNYK) program alkalmazásával teljesítsék a székhely, telephely(ek) szerinti önkormányzati adóhatóságok felé.

Az utóbbi időszakban azonban számos nem megalapozott jogszabály-értelmezés, sajtóközlemény, adóhatósági, illetve könyvelői gyakorlat látott napvilágot. A Htv. szabályain nyugvó egységes joggyakorlat kialakítása és fenntartása érdekében – a tárcához beérkezett beadványok, az egyes internetes portálokon megjelent sajtóközlemények tartalma kapcsán – az alábbi szakmai álláspontot alakítottam ki.

I. A bevallásbenyújtó jogosultságának adóhatósági vizsgálata

A Htv. 42/D. §-ának (1) bekezdése szerint *az adózó az iparüzési adóbevallást az állami adóhatósághoz elektronikus úton, az állami adóhatóság hatáskörébe tartozó adókról szóló bevallások benyújtására vonatkozó rendelkezések értelemszerű alkalmazásával, az ÁNYK program használatával is teljesítheti.* Hivatkozott § (2) bekezdése azt is rögzíti, hogy *az állami adóhatóság a bevallást az adóbevallás-benyújtásra kötelezett azonosítását követően továbbítja az önkormányzati adóhatóságnak.*

A dőlt betűs szövegrészek összefüggései értelmében az állami adóhatósághoz (a továbbiakban: NAV) úgy kell benyújtani az iparüzési adóbevallást, mint bármely más olyan adó bevallását, amely a NAV hatáskörébe tartozik. A NAV azt nem vizsgálja (**a hivatkozott törvényi szabályozásból következően ugyanis nem kell vizsgálnia**), hogy a bevallás benyújtója rendelkezik-e képviseleti jogosultsággal a székhely/telephely szerinti önkormányzati adóhatóság előtti eljárásra.

Előfordulhat, hogy a NAV előtti eljárásra képviseleti jogosultsággal rendelkező személy eltér attól a személytől, aki az önkormányzati adóhatóság előtti eljárásban képviseleti jogosultsággal rendelkezik. Mindennek azonban a NAV-on keresztül történő iparüzési adóbevallás-benyújtás „befogadása” tekintetében nincs jelentősége, hiszen a Htv. 42/D. §-ának (3) bekezdése szerint a NAV-hoz határidőben benyújtott adóbevallást az önkormányzati adóhatóságnál teljesítettnek kell tekinteni.

A hivatkozott rendelkezésekből az is következik, hogy **az önkormányzati adóhatóságnak nem kell (nem lehet) vizsgálnia azt, hogy a NAV-on keresztül beérkezett iparüzési**

adóbevallás benyújtója az önkormányzati adóhatóság előtti eljárásra képvisleti jogosultsággal rendelkezik-e vagy sem. **Az önkormányzati adóhatóság** – a törvényi szabály erejénél fogva – **köteles befogadni és nyilvántartásba venni a NAV által elektronikus úton részére továbbított helyi iparüzési adóbevallásokat.**

Amennyiben a NAV útján érkezett bevallás tartalmi vizsgálatával összefüggésben az önkormányzati adóhatóság részéről további eljárási cselekményekre (pl.: az adóbevallás kijavításáról való értesítésre, ellenőrzés elrendelésére) van szükség, akkor az önkormányzati adóhatóság a saját nyilvántartásában szerepelő képvisleti jogosulttal kell, hogy felvegye a kapcsolatot.

Abban az esetben, ha az önkormányzati adóhatósághoz ugyanazon bevallási időszakra több – nem önellenőrzésnek, nem kijavított bevallásnak minősülő – iparüzési adóbevallás érkezik be (pl.: közvetlenül az önkormányzati adóhatósághoz benyújtva, valamint a NAV-on keresztül), akkor az önkormányzati adóhatóság köteles tisztázni az adózóval vagy a nála képvisleti jogosulttal rendelkező személlyel, hogy melyik adóbevallás tekinthető az adóévi eljárási kötelezettség teljesítésének.

II. Önkormányzati rendeleti adóelőnyök bevallásban történő érvényesítése

Egyes nézetek szerint a Htv. 42/D. §-a alapján történő bevallás-benyújtás esetén az adózó a Htv. 39/C. §-ának felhatalmazása és keretei között az önkormányzat által rendeletbe iktatott iparüzési adóelőnyt nem veheti igénybe, mert a Htv. 42/C. § (1) bekezdése azt kizárja. Ezen álláspont szerint a Htv. 42/C. § (1) bekezdését és 42/D. §-át együttesen kell értelmezni, azaz a rendeleti adóelőny nem érvényesíthető akkor, ha az adóévi iparüzési adóbevallást az ÁNYK rendszerén keresztül a NAV-hoz nyújtják be.

A Htv. 42/D. §-a ugyanakkor – eltérően a 42/C. § (1) bekezdésében foglaltaktól – nem zárja ki, hogy az adózó a NAV által rendszeresített bevallási nyomtatványban a rendeleti adóelőnyt rögzítse, és így a rendeletből fakadó jogosultságát érvényesítse.

A Htv. 42/C. § (1) bekezdése, illetve 42/D. §-a a bevallás benyújtásának módját illetően – logikai és szerkezeti értelemben – jól elkülönül egymástól, a két jogszabályhely között főszabály-kiegészítő szabály viszony nincs. E két rendelkezés egymástól független, két külön bevallásbenyújtási csatornát tesz lehetővé, azok csak eljárási rendelkezésnek tekintendők.

A Htv. 39/C. §-a ezzel szemben anyagi jogi természetű szabályozás. Ebből következően a rendeleti adóalap-mentesség, adókedvezmény adózó általi érvényesítését nem befolyásol(hat)ja az, hogy az adózó bevallás-benyújtási kötelezettségét „mely csatornán” teljesíti.

Ez azt jelenti, hogy **az önkormányzat által biztosított adóelőny abban az esetben is igénybe vehető, ha az adóalany a Htv. 42/D. §-a szerint a NAV-on keresztül nyújtja be az adóbevallását.**

Budapest, 2017. március „31.”

